

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

MANIFEST DEL DIA UNIVERSAL DE LA SARDANA 2020 A CÀRREC DE L'HONORABLE CONSELLERA DE CULTURA MARIÀNGELA VILALLONGA I VIVES

Estimats sardanistes i gent enamorada de la sardana,

Us agraeixo que m'hàgiu fet l'honor d'escriure el manifest del *Dia Universal de la Sardana* i així poder enllaçar les meves paraules a les d'aquells que m'han precedit.

Aquest any 2020 vivim una de les crisis més greus que no hauríem pensat mai. L'epidèmia COVID19 ens ha submergit en una crisi sanitària i social, sense precedents, que ens ha tingut tancats a casa durant tres mesos. Les activitats culturals s'han hagut de traslladar al món digital. A poc a poc, amb prudència i amb les mesures sanitàries corresponents, anirem recuperant la vida social activa i presencial.

Us felicito, Confederació Sardanista de Catalunya, per mantenir any rere any aquesta commemoració i fer ben viva la sardana entre nosaltres. Quin encert queenguany la sardana commemorativa sigui *Cantant l'amor* del compositor escalenc Josep Vicens i Juli, l'Avi Xaxu, en motiu dels 150 anys del seu naixement i de la celebració de l'Any Xaxu. Què hi ha de més necessari i bell que cantar l'amor? Diuen els entesos que les sardanes de l'Avi Xaxu són les més violentes, les més ferotges, de més èxit. Sardanes que conserven l'espontaneïtat i la força expansiva. I en va compondre més de cinc-centes!

De totes les llegendes que intenten explicar els orígens ancestrals de la sardana, me n'agrada molt particularment una. És aquella que diu que algunes tribus atàviques dansaven formant una rotllana al voltant del foc. El seu propòsit era imitar el moviment dels astres, escrit a la volta del cel suspès sobre les seves testes.

Segons la prolongació d'aquesta llegenda, les tirades curtes de la sardana simbolitzarien la nit, mentre que les tirades llargues representarien el dia. M'agrada imaginar l'espurneig del foc, les mans acoblant-se, els crits d'exultació dels dansaires, els peus que buscaven un ordre, la joia penetrant la nit compacte i mineral. Em sembla fascinant celebrar aplecs i ballades per renovar aquest bell moviment de palpitació universal.

Avui, aquí, celebrem un acte que subratlla el valor social de la cultura popular i la potència de l'associacionisme cultural en la transmissió de valors com són la participació, la cohesió social i la integració. Amb tota la raó del món, Manuel de Pedrolo deia: "Cultura no solament ho és l'art, sinó totes les formes de manifestació d'una comunitat. Cultura és la mateixa manera de viure que té un poble".

I és així. La cultura popular i tradicional no només és una forma de representació cultural d'una tradició, sinó que també és una forma d'expressió que acumula una gran dosi de coneixements i tècniques assentades i compartides a través d'oficis i de pràctiques col·lectives llegades de generació en generació.

En aquest sentit la sardana forma part del nostre patrimoni immaterial, i en l'actualitat expressa la seva força estètica gràcies a la singularitat de la cobla i a l'alt nivell dels seus intèrprets.

Aquest dia d'enaltiment de la sardana remarca la capacitat del sardanisme per presentar uns continguts tradicionals adaptats a criteris de modernitat i d'alta qualitat artística i de valor escènic.

És per això que, avui, és un goig entrellaçar les mans amb tots vosaltres, en el pensament, amb la confiança de fer-ho realitat ben aviat, i sotmetre'ns a aquest ordre de la sardana, un ordre que Josep Pla, en una passada de màgia de les seves, qualificava de *voluptuós*.

Vostra,

Mariàngela Vilallonga

Consellera de Cultura

